

Brusel 26. července 2016
(OR. en)

11483/16

**Interinstitucionální spis:
2016/0231 (COD)**

CLIMA 92
ENV 511
ENER 293
TRANS 315
AGRI 432
COMPET 432
ECOFIN 730
CODEC 1098
IA 55

NÁVRH

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generálního tajemníka Evropské komise
Datum přijetí:	22. července 2016
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2016) 482 final
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 pro potřeby odolné energetické unie a za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací vztahujících se ke změně klimatu

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2016) 482 final.

Příloha: COM(2016) 482 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 20.7.2016
COM(2016) 482 final

2016/0231 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 pro potřeby odolné energetické unie a za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací vztahujících se ke změně klimatu

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2016) 247 final}

{SWD(2016) 248 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

V říjnu 2014 schválila Evropská rada rámec politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030. Rámec stanoví závazek Evropské unie (EU) splnit závazný cíl spočívající ve snížení domácích emisí skleníkových plynů na úrovni celého hospodářství do roku 2030 alespoň o 40 % oproti roku 1990. K dosažení tohoto snížení emisí by měla přispět všechna odvětví. Evropská rada potvrdila, že tento cíl bude Evropská unie plnit kolektivně, a to co nejhospodárnějším způsobem, přičemž odvětví, na něž se vztahuje systém obchodování s emisemi (dále jen „ETS“), sníží v porovnání s rokem 2005 emise do roku 2030 o 43 % a odvětví, na něž se systém ETS nevztahuje, o 30 %.

Při stávajících uplatňovaných politikách se neočekává dostatečné snížení emisí skleníkových plynů, aby bylo dosaženo cíle Evropské unie spočívajícího ve snížení emisí do roku 2030 alespoň o 40 % oproti roku 1990, a zejména snížení emisí skleníkových plynů v odvětvích mimo systém ETS o 30 % v porovnání s rokem 2005. Podle současných trendů a při úplném uplatňování stávajících právně závazných cílů a schválených politik, které se týkají mimo jiné energetické účinnosti, energetické náročnosti budov, snížení emisí CO₂ ze silničních vozidel, energie z obnovitelných zdrojů, skládek, oběhového hospodářství nebo fluorovaných skleníkových plynů, se mají emise, na něž se vztahuje rozhodnutí o „sdílení úsilí“¹, v roce 2030 snížit podle odhadů přibližně o 24 % oproti úrovním z roku 2005. Jsou proto zapotřebí vnitrostátní cíle v oblasti snížení emisí, které poskytují pobídku pro další politiky podněcující k výraznějšímu snižování. Tento návrh stanoví vnitrostátní cíle v souladu se snížením emisí v rámci celé EU v odvětvích mimo systém ETS do roku 2030 o 30 % v porovnání s rokem 2005, a to spravedlivým způsobem a při současném zajištění nákladové efektivnosti, jak schválila Evropská rada. Členské státy přispějí k celkovému snížení emisí v EU v roce 2030 cíli, které se pohybují v rozmezí od 0 % do -40 % oproti úrovním z roku 2005. Snížení podle tohoto nařízení podporuje zlepšení zejména u budov, v zemědělství, při nakládání s odpady a v dopravě.

Tento návrh provádí rovněž závazky EU podle Pařížské dohody o změně klimatu. Dne 10. června 2016 předložila Komise návrh na ratifikaci Pařížské dohody ze strany Evropské unie². Tento návrh vycházel z posouzení Pařížské dohody Komisí³.

V prosinci 2015 byla na 21. konferenci smluvních stran Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu (dále jen „úmluva UNFCCC“) přijata Pařížská dohoda. Tato dohoda obsahuje dlouhodobý cíl udržet globální nárůst teploty výrazně pod úrovní 2 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí a nadále usilovat o to, aby tento nárůst nepřesáhl 1,5 °C. V souladu s vědeckými poznatky Mezinárodního panelu pro změnu klimatu (IPCC) je cílem EU v oblasti klimatu snížení emisí skleníkových plynů do roku 2050 o 80–95 % v porovnání s rokem 1990, a to v souvislosti s nezbytným snížením ze strany rozvinutých zemí jako celku.

¹ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES ze dne 23. dubna 2009 o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 136).

² COM(2016) 0395 final.

³ COM(2016) 0110 final.

Evropská unie a všechny ostatní smluvní strany musí každých pět let oznámit vnitrostátně stanovené příspěvky, přičemž se vychází z výsledků globálního hodnocení dohody, které se uskuteční v roce 2023 a poté jednou za pět let.

K dosažení dlouhodobého cíle Evropské unie spočívajícího ve snížení domácích emisí do roku 2050 alespoň o 80 % je nezbytné dosahovat trvalého pokroku při přechodu na nízkouhlíkové hospodářství. Tento přechod vyžaduje změny obchodního i investičního jednání a pobídek v celém spektru politik. Co je důležité, přechod poskytne Evropské unii příležitosti pro zaměstnanost a růst. Bude stimulovat investice a inovace v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, čímž přispěje k cíli Evropské unie dosáhnout vedoucího postavení ve světě a posílí růst na trzích výrobků a služeb z EU, například v oblasti energetické účinnosti. V souvislosti s přechodem na čistou energii je nutno provést další politiky a opatření ke snížení emisí ze strany členských států. Je nutno důrazně podporovat opatření místních a regionálních samospráv, měst a místních a regionálních organizací. Členské státy by měly zajistit spolupráci mezi ústředními a místními orgány na různých úrovních.

Uplatňování důkladného rámce politiky v oblasti klimatu je klíčovým prvkem k vytvoření odolné energetické unie s pomocí progresivní politiky v oblasti změny klimatu. Dosažení tohoto cíle vyžaduje zachování ambiciózních opatření v oblasti klimatu rovněž v odvětvích mimo systém ETS a pokrok s ohledem na všechny aspekty energetické unie k zajištění bezpečné, udržitelné, konkurenceschopné a cenově dostupné energie pro občany.

Norsko a Island vyjádřily úmysl podílet se na společném postupu Unie a jejích členských států. Podmínky upravující možnou účast Norska a Islandu budou stanoveny v doplňujících právních předpisech. Pro období 2021–2030 Norsko uvedlo, že se hodlá plně podílet na úsilí o snížení emisí v odvětvích mimo systém ETS. Jelikož se cíle členských států nacházejí v rozmezí od 0 % do –40 % podle hrubého domácího produktu (HDP) na obyvatele, byl by pro Norsko stanoven odhadovaný kvantitativní cíl pro snížení emisí o 40 % oproti úrovním z roku 2005 a Norsko a Island budou mít stejně jako členské státy k dispozici mechanismy flexibility. Konečné cíle budou stanoveny až po přijetí návrhu. Tímto návrhem není nijak dotčen způsob, jakým se budou Norsko a Island na společném postupu podílet.

• **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Tento návrh obecně zachovává přístup platných předpisů v této oblasti politiky vztahujících se na odvětví mimo systém ETS, jak je stanoveno v rozhodnutí o „sdílení úsilí“. Evropská rada výslovně požadovala zachování stávající struktury politiky a vydala pokyny ke konkrétním otázkám, jimž má být v období 2021–2030 věnována pozornost, včetně stanovení vnitrostátních cílů v oblasti snížení emisí.

Horizontální přístup ke stanovení vnitrostátních cílů v oblasti snížení emisí je v souladu s přístupem přijatým ve stávajícím rozhodnutí o sdílení úsilí a pokyny ze zasedání Evropské rady v říjnu 2014 založen na relativním HDP na obyvatele. U členských států s HDP na obyvatele vyšším než průměr EU jsou cíle dále upraveny za účelem zohlednění nákladové efektivity v rámci této skupiny. Tento přístup vyvažuje aspekty spravedlnosti a nákladové efektivity, jak potvrdila Evropská rada.

S cílem podnítit skutečná další opatření v odvětví využívání půdy, včetně zemědělství, při současném zajištění spolehlivého započítávání a celkové ekologické vyváženosti zahrnuje tento návrh novou flexibilitu, která umožňuje omezené využití čistých pohlcení z určitých kategorií započítávání pro využívání půdy, změny ve využívání půdy a lesnictví (dále jen

„LULUCF“), a současně zajišťuje, aby v odvětví LULUCF neexistovaly žádné pasivní zůstatky, a mohl tak být v případě potřeby započten soulad ze strany členského státu do cílů v odvětvích, na něž se vztahuje rozhodnutí o „sdílení úsilí“.

To je v souladu s pokyny vydanými Evropskou radou vzhledem k nižšímu potenciálu odvětví zemědělství a využívání půdy v oblasti zmírňování změny klimatu a k významu přezkoumání nejlepšího způsobu zajištění optimálního příspěvku tohoto odvětví k omezování emisí skleníkových plynů a jejich ukládání, mimo jiné zalesňováním.

V souladu s pokyny Evropské rady byla zahrnuta rovněž další nová flexibilita pro členské státy, jejichž vnitrostátní cíle v oblasti snížení emisí značně překračují průměrný cíl EU i jejich potenciál pro nákladově efektivní snížení emisí, jakož i pro členské státy, které v roce 2013 neměly bezplatné povolenky pro průmyslová zařízení. Tato flexibilita způsobitelným členským státům usnadňuje dostát svým povinnostem podle rozhodnutí o „sdílení úsilí“ zrušením povolenek EU ETS.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

V dalších měsících roku 2016 se počítá s doplňujícími legislativními návrhy, které mají pomoci dosáhnout cílů schválených Evropskou radou, a to podílu energie z obnovitelných zdrojů spotřebovávané v EU v roce 2030 ve výši nejméně 27 % a zvýšení energetické účinnosti v roce 2030 ve výši nejméně 27 % (toto bude v roce 2020 přezkoumáno s ohledem na hodnotu 30 % pro EU). Tyto návrhy by měly usnadnit dosažení cílů v oblasti klimatu v odvětvích mimo systém ETS, zejména v odvětví budov. Sdělení Komise o dekarbonizaci odvětví dopravy se mimoto zabývá opatřeními k dalšímu snižování emisí skleníkových plynů v dopravě.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Změna klimatu představuje přeshraniční problém, který nelze řešit pouze prostřednictvím opatření na vnitrostátní nebo místní úrovni. Opatření v oblasti klimatu je nutno koordinovat na evropské úrovni, a kde je to možné, i na celosvětové úrovni. Opatření EU je oprávněné z důvodů subsidiarity. Evropská unie od roku 1992 usiluje o rozvoj společných řešení a prosazuje celosvětová opatření k zvládnutí změny klimatu. Opatření na úrovni EU konkrétně zajistí nákladově efektivní dosažení cíle do roku 2030 a dlouhodobých cílů v oblasti snížení emisí a současně zajistí spravedlnost a ekologickou vyváženost.

Články 191 až 193 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) potvrzují a upřesňují pravomoci EU v oblasti změny klimatu. Právním základem tohoto návrhu je článek 192 SFEU. V souladu s článkem 191 a čl. 192 odst. 1 SFEU přispívá Evropská unie mimo jiné k sledování následujících cílů: zachování, ochrana a zlepšování kvality životního prostředí; podpora opatření na mezinárodní úrovni určených k řešení regionálních a celosvětových problémů, a zejména boj proti změně klimatu.

Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich může být z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii.

Tento návrh nařízení je v souladu se zásadou proporcionality, jelikož nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů spočívajících ve splnění závazku EU v oblasti snížení emisí skleníkových plynů v období 2021–2030 nákladově efektivním způsobem při současném zajištění spravedlnosti a ekologické vyváženosti.

Evropská rada schválila celkové snížení domácích emisí skleníkových plynů na úrovni celého hospodářství alespoň o 40 % oproti roku 1990. Tento návrh zahrnuje více než polovinu těchto emisí skleníkových plynů a cíle návrhu lze dosáhnout nejlépe prostřednictvím nařízení. Návrh má značné synergie s nařízením o mechanismu monitorování⁴. Požadavky na příspěvek k dosažení potřebného snížení emisí na vnitrostátní úrovni jsou uloženy členským státům i Evropské agentuře pro životní prostředí

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů

V roce 2015 bylo před předložením tohoto návrhu vyhodnoceno rozhodnutí o „sdílení úsilí“ v souladu s jeho článkem 14, v němž se vyžaduje, aby Evropská komise vypracovala do 31. října 2016 hodnotící zprávu o provádění tohoto rozhodnutí⁵.

Ačkoliv je provádění rozhodnutí o „sdílení úsilí“ stále v počátečních fázích, lze jeho závazky považovat přinejmenším za částečně účinné při podněcování nových vnitrostátních politik a opatření na podporu účinného snižování emisí skleníkových plynů spadajících do oblasti působnosti uvedeného rozhodnutí. Tento účinek byl posílen tím, že bylo zahájeno společně s řadou jiných politik EU v oblasti klimatu a energetiky v rámci balíčku na období do roku 2020, zejména v oblasti energetické účinnosti a energie z obnovitelných zdrojů. U řady odvětví, na něž se rozhodnutí o „sdílení úsilí“ vztahuje, včetně budov, dopravy, zemědělství a odpadů, lze značnou část dosavadního snížení emisí přičíst faktorům, jako jsou technologické změny, které jsou ovlivněny politickými zásahy vyplývajícími z balíčku na období do roku 2020. Kromě unijních a vnitrostátních politik v oblasti klimatu a energetiky ovlivnila emise skleníkových plynů v některých zemích i hospodářská krize a zvýšení ekonomické činnosti.

Rozhodnutí o „sdílení úsilí“ vedlo celkově k tomu, že členské státy jsou aktivnější při zvažování nových opatření ke snížení emisí v odvětvích a toho, jak tato opatření navrhnout co nejlépe. Bylo zjištěno, že rozhodnutí o „sdílení úsilí“ vedlo v omezené míře k dodatečné administrativní zátěži na úrovni členských států, ačkoliv na úrovni EU zřejmě existují příležitosti ke snížení správních nákladů. Správní náklady Komise na systém sledování a zajišťování souladu se pohybují v řádu 650 000 EUR za rok, zatímco roční náklady všech 28 členských států se v součtu pohybují odhadem v řádu 500 000 EUR za rok.

⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ze dne 21. května 2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu a o zrušení rozhodnutí č. 280/2004/ES (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 13).

⁵ COM(2016) 483 – Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě o hodnocení provádění rozhodnutí č. 406/2009/ES podle článku 14 uvedeného rozhodnutí.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Evropská komise uspořádala veřejnou konzultaci⁶ k úsilí členských států o snížení jejich emisí skleníkových plynů v zájmu splnění závazku Evropské unie v oblasti snížení emisí skleníkových plynů v horizontu do roku 2030.

Tato konzultace doplnila konzultaci k zelené knize o rámci politiky pro klima a energetiku do roku 2030, která se uskutečnila v roce 2013, a byla zcela otevřena veřejnosti. Konzultace se zaměřila na posílení stávajících nástrojů flexibility, vykazování a soulad, přístup ke stanovení vnitrostátních cílů v oblasti snížení emisí skleníkových plynů a omezenou jednorázovou flexibilitu mezi systémem ETS a rozhodnutím o „sdílení úsilí“. Zabývaly se rovněž doplňkovými opatřeními na úrovni EU k dosažení cílů v oblasti snížení emisí a budování kapacit a jinou podporou při provádění na celostátní, regionální a místní úrovni. Komise obdržela 114 formálních odpovědí od široké škály zúčastněných stran z členských států⁷.

Evropská komise konzultovala s členskými státy rovněž na čtyřech zasedáních pracovních skupin Výboru pro změnu klimatu, jež se konala v roce 2015. Tyto konzultace se zabývaly jednotlivými možnostmi posílení stávajících domácích mechanismů flexibility v rozhodnutí o „sdílení úsilí“ v období po roce 2020 a způsobem správy vykazování a souladu.

Shrnutí konzultací se zúčastněnými stranami je uvedeno v příloze 8.2 posouzení dopadů k tomuto návrhu.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Kvantitativní posouzení budoucích dopadů v EU vychází z analýzy provedené pro návrh rámce do roku 2030, doplňuje ji a aktualizuje s ohledem na konkrétní prvky rozhodnutí o „sdílení úsilí“. Komise pověřila Národní technickou univerzitu v Aténách a organizace IIASA a EuroCare modelováním aktualizovaného referenčního scénáře⁸ a na tomto základě byly vyčísleny jednotlivé scénáře politiky. Modelování energetického systému a emisí CO₂ vychází z modelu PRIMES. Modelování emisí skleníkových plynů bez CO₂ vychází z modelu GAINS. Emise ze zemědělství bez CO₂ jsou posouzeny pomocí rámce modelování CAPRI.

Jako další zdroj poznatků doplňujících tuto analýzu byly využity odborné znalosti obsažené v příspěvcích zúčastněných stran během veřejné konzultace, jakož i vnitrostátní odhady emisí skleníkových plynů předložené členskými státy podle nařízení o mechanismu monitorování v roce 2015.

Skupina externích poradců provedla pro Komisi v roce 2015 podpůrnou studii za účelem vyhodnocení provádění rozhodnutí o „sdílení úsilí“⁹.

⁶ Konzultace se uskutečnila v období od 26. března do 18. června 2015 a je k dispozici na internetových stránkách „EUSurvey“ na adrese http://ec.europa.eu/clima/consultations/articles/0025_en.htm

⁷ Viz SWD(2016) 247, příloha 8.2.

⁸ Evropská komise: *EU Reference Scenario 2016, Energy, Transport and GHG Emissions, Trends to 2050* (Referenční scénář EU pro rok 2016, Energetika, doprava a emise skleníkových plynů, trendy do roku 2050).

⁹ *Supporting study for the Evaluation of Decision No. 406/2009/EC (Effort Sharing Decision)* (Podpůrná studie pro hodnocení rozhodnutí č. 406/2009/ES (rozhodnutí o „sdílení úsilí“)), Ricardo Energy and Environment spolu s Trinomic a Vito.

- **Posouzení dopadů**

Posouzení dopadů doprovázející tento návrh¹⁰ doplňuje analýzu, která byla provedena v posouzeních dopadů v roce 2014 na podporu rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030¹¹. To představovalo analytický základ pro stanovení cíle spočívajícího ve snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 alespoň o 40 % v porovnání s rokem 1990, jakož i pro rozdělení příslušných cílů v oblasti snížení emisí v porovnání s rokem 2005 na 30 % v odvětvích, na něž se nevztahuje systém ETS, a 43 % v odvětvích, na něž se tento systém vztahuje.

V posouzení dopadů byly zváženy možnosti dosažení snížení emisí v jiných odvětvích mimo systém ETS než v odvětvích LULUCF, a to v návaznosti na stávající rozhodnutí o „sdílení úsilí“ a pokyny vydané Evropskou radou. Posouzení dopadů zkoumá dopady návrhu na spravedlnost, nákladovou efektivnost a ekologickou vyváženost.

Posouzení dopadů reviduje metodiku stanovení cílů na základě HDP na obyvatele, která zajišťuje spravedlnost, a aktualizuje ji podle údajů pro rok 2013. Vyhodnocuje, nakolik by bylo možné ve skupině členských států, jejichž HDP na obyvatele je nadprůměrný, cíle upravit a pro které členské státy by mohlo nákladově efektivní dosažení cílů představovat obzvláštní problém. Co se týká výchozího bodu pro lineární trajektorii cílů, za vhodnou se z hlediska ekologické vyváženosti považuje metodika podobná stávající metodice rozhodnutí o „sdílení úsilí“, která je založena na posledních emisích a která je současně přijatelná z administrativního hlediska.

Z posouzení dopadů vyplývá, že nové možnosti flexibility je u odvětví, na něž se vztahuje systém ETS, a odvětví LULUCF nutno omezit, aby bylo zajištěno, že vlastní dodatečná opatření budou v souladu s dlouhodobými cíli v oblasti snižování emisí přijata v odvětvích mimo systém ETS. Obojí flexibilita současně umožňuje zohlednit zvláštní podmínky v jednotlivých členských státech. U jednorázové flexibility se to obvykle týká problémů souvisejících s nákladovou efektivností u členských států s nejvyššími cíli. U odvětví LULUCF to souvisí s problémy danými omezeným potenciálem ke zmírňování dopadů, pokud jde o emise bez CO₂ v odvětví zemědělství, což má největší význam pro členské státy s vysokým podílem emisí ze zemědělství. Stávající možnosti flexibility nejsou ověřeny a nabízejí velký prostor ke snížení nákladů a dosažení nákladové efektivnosti. Jakékoli posílení musí vzít v úvahu potenciální administrativní dopady. Správní náklady členských států i Evropské komise jsou v současnosti omezené a po přechodu na kontrolu souladu prováděnou po pěti letech se dále sníží.

Navrhovaná politika se dotýká většinou vnitrostátních správních orgánů. Podnikům, malým a středním podnikům ani mikropodnikům nejsou uloženy žádné povinnosti týkající se přímého vykazování a nehrozí jim ani jiné administrativní důsledky. V závislosti na povaze a rozsahu vnitrostátních a unijních opatření ke snížení emisí se tato opatření budou týkat různých zúčastněných stran, včetně podniků a spotřebitelů. Veškeré zvláštní účinky tohoto typu bude nutno posoudit v rámci příslušných návrhů politik.

¹⁰ SWD(2016) 247 a SWD(2016) 248. Výbor pro kontrolu regulace vydal k návrhu zprávy o posouzení dopadů kladné stanovisko, viz SEC(2016) 339.

¹¹ SWD(2014) 15, SWD(2014) 255 final.

- **Účelnost a zjednodušování právních předpisů**

V souladu se závazkem Komise zlepšovat právní úpravu byl návrh vypracován souhrnně, na základě transparentnosti a trvalé spolupráce se zúčastněnými stranami. Vzhledem k navrhované kontrole každoročního souladu jednou za pět let se členským státům i Komisi sníží související administrativní zátěž a náklady na zajišťování souladu. Jelikož současný systém ročního vykazování bude zachován, ale zároveň se přejde na kontroly souladu po pěti letech, odhaduje se, že celkové náklady Komise a členských států za celé kontrolované období 2021–2030 dosáhnou 60–70 % správních nákladů na systém s každoročními kontrolami souladu, což řádově představuje částku 1 150 000 EUR ročně.

Malým a středním podnikům ani ostatním podnikům nejsou podle stávajících právních předpisů uloženy žádné povinnosti týkající se přímého vykazování. Návrh tuto situaci nezmění.

- **Základní práva**

Jelikož je navrhovaná politika určena především členským státům jakožto institucionálním aktérům, je v souladu s Listinou základních práv.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Nepřímé dopady na rozpočty členských států budou záviset na volbě vnitrostátních politik a opatření ke snižování emisí skleníkových plynů a jiných zmírňujících opatření v odvětvích, jichž se tato iniciativa týká. Návrh na stanovení vnitrostátních cílů sníží nákladové dopady v členských státech s nízkými příjmy v porovnání s návrhem, který by stanovil cíle pouze na základě nákladové efektivity. Návrh počítá s větší flexibilitou v zájmu zajištění toho, aby náklady členských států s vysokými příjmy byly omezené.

Návrh předpokládá, že bude nadále uplatňováno roční vykazování, avšak s méně častými kontrolami souladu. To sníží správní náklady členských států.

Návrh má velmi omezené důsledky pro rozpočet EU.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Základním prvkem zajišťujícím pokrok při plnění dlouhodobých závazků EU v oblasti snižování emisí je transparentní a pravidelné podávání zpráv o plnění povinností členských států spolu s důkladnými kontrolami souladu.

Sledování pokroku a posouzení souladu bude i nadále záviset na komplexním rámci pro monitorování, vykazování a ověřování, který je stanoven v návrhu na změnu příslušných článků nařízení o mechanismu monitorování. Spolehlivé podávání zpráv a hodnocení podle stávajícího rozhodnutí o „sdílení úsilí“ bude pro účely tohoto návrhu zachováno s tím rozdílem, že nyní bude plně začleněno do příslušných ustanovení nařízení o mechanismu monitorování. Tato ustanovení mají být začleněna do správy energetické unie, k níž má Komise podle svého pracovního programu předložit návrh do konce roku 2016, a mohou být v rámci tohoto návrhu dále zjednodušena.

Tento návrh stanoví, že pokud se podle ročního hodnocení provedeného Komisí pokrok určitého členského státu odchyluje od jeho ročních emisních přidělů, předloží tento členský stát akční plán, kterým zajistí, že své povinnosti splní. Tento akční plán má být podle předpokladu zohledněn v integrovaném vnitrostátním plánu dotčeného členského státu v oblasti energetiky a klimatu a bude součástí systému správy a řízení, který bude stanoven v chystaném legislativním návrhu o správě energetické unie. Předpokládá se, že povinnost členských států vypracovat takovýto integrovaný vnitrostátní plán v oblasti energetiky a klimatu bude obsažen se ve zmíněném legislativním návrhu.

Integrované vnitrostátní plány v oblasti energetiky a klimatu v chystaném legislativním návrhu o správě energetické unie by měly mimoto odkazovat na roční závazné vnitrostátní mezní hodnoty stanovené podle tohoto nařízení.

Členské státy mají v období 2021–2030 i nadále povinnost dodržovat roční mezní hodnoty a lineární trajektorii prostřednictvím komplexního přezkumu inventur emisí skleníkových plynů předložených členskými státy, přičemž vlastní kontrola souladu se bude provádět každých pět let, a nikoli jednou ročně. Komise provede dvě kontroly souladu, a to v roce 2027 (za roky 2021–2025) a v roce 2032 (za roky 2026–2030). To umožní vzít v úvahu potenciální příspěvek činností souvisejících se zalesňenou půdou, obhospodařovanou ornou půdou a obhospodařovanými pastvinami podle nařízení [].

Aby bylo zajištěno, že posouzení souladu vychází z přesných údajů, bude Komise nadále přezkoumávat inventury emisí skleníkových plynů předkládané každoročně členskými státy.

Přezkum tohoto nařízení se má uskutečnit do 28. února 2024 a následně každých pět let. Při tomto přezkumu bude posouzeno celkové fungování tohoto nařízení, jako je flexibilita umožňující převádět části ročních emisních přidělů mezi členskými státy, což má význam pro zajištění nákladové efektivnosti. Při tomto přezkumu lze vzít v potaz rovněž výsledky globálního hodnocení Pařížské dohody.

Kromě kontrol souladu s právně závaznými důsledky bude pokrok při plnění cílů pro rok 2030 každoročně sledován v rámci zprávy o pokroku, kterou Komise zveřejňuje podle článku 21 nařízení o mechanismu monitorování, a výsledky budou i nadále používány v rámci evropského semestru a začleněny do zprávy o stavu energetické unie¹². Sledování pokroku zajistí včasné varování v případě, že členské státy zaostávají za plněním svých povinností, a podnítí přijetí nezbytných opatření. Budou zachovány stávající požadavky, podle nichž mají členské státy podávat jednou za dva roky zprávy o politikách a opatřeních provedených ke splnění jejich povinností a cílů podle tohoto návrhu a o svých odhadech emisí.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Článek 1 – Předmět

V tomto článku je uvedeno, že nařízení stanoví minimální příspěvky členských států ke snížení emisí pro období 2021–2030 a pravidla pro určení ročních emisních přidělů a pro hodnocení pokroku.

Článek 2 – Oblast působnosti

¹² Zpráva představí pokrok členských států při plnění jejich povinností v rámci energetické unie a jejího systému správy.

Tento článek vymezuje oblast působnosti nařízení. Objasňuje, že se toto nařízení vztahuje na emise z kategorií zdrojů podle IPCC: energetika, průmyslové procesy a použití produktů, zemědělství a odpady. Emisemi z odvětví, na něž se vztahuje systém EU ETS a nařízení [], se toto nařízení nezabývá.

Článek 3 – Definice

Tento článek definuje pojem skleníkové plyny z hlediska skleníkových plynů, na něž se toto nařízení vztahuje.

Článek 4 – Roční úrovně emisí pro období 2021–2030

Tento článek stanoví mezní hodnoty emisí pro členské státy v roce 2030, jak je stanoveno v příloze I, a způsob určení mezních hodnot emisí pro období 2021–2030. Nadále je uplatňován postup spočívající v každoročně závazných mezních hodnotách emisí, stanovený v rozhodnutí o „sdílení úsilí“. Roční úrovně emisí jsou určeny na základě lineární trajektorie počínaje průměrnými emisemi pro období 2016–2018 podle nejnovějších přezkoumaných údajů o emisích skleníkových plynů. Roční emisní přiděly v ekvivalentu CO₂ pro každý členský stát a pro každý rok daného období budou stanoveny v prováděcím aktu.

Článek 5 – Nástroje flexibility k dosažení ročních mezních hodnot

Tento článek stanoví možnosti flexibility, které mají členské státy k dispozici za účelem dosažení ročních mezních hodnot, včetně flexibility v průběhu času uskutečňované prostřednictvím vkladů a výpůjček ročních emisních přidělů v kontrolním období a flexibility mezi členskými státy uskutečňované prostřednictvím převodů ročních emisních přidělů.

Článek 6 – Flexibilita pro některé členské státy po snížení povolenek EU ETS

Zavádí se nová flexibilita prostřednictvím zrušení povolenek ETS až do stanovené mezní hodnoty. Způsobitelné členské státy se do roku 2020 rozhodnou, zda chtějí této flexibility využít, přičemž přesná množství budou určena v prováděcím aktu, kterým se stanoví roční emisní přiděly. Tato flexibilita je dostupná pro členské státy uvedené v příloze II. V prováděcím aktu uvedeném v článku 4 bude určeno rovněž maximální množství povolenek, které se členský stát může rozhodnout zrušit a nechat si započíst za účelem souladu s mezními hodnotami.

Článek 7 – Dodatečné využití čistých pohlcení až do výše 280 milionů z odlesněné půdy, zalesněné půdy, obhospodařované orné půdy a obhospodařovaných pastvin

Zavádí se nová flexibilita, která členským státům v případě, že to potřebují, a s výhradou určitých podmínek umožní využít omezené množství čistých pohlcení podle nařízení []. Mezní hodnoty v ekvivalentu CO₂ jsou pro jednotlivé členské státy stanoveny v příloze III.

Článek 8 – Nápravná opatření

Pokud se podle ročního hodnocení provedeného Komisí pokrok určitého členského státu odchyluje od jeho ročního emisního přidělu, bude tento členský stát muset vypracovat akční plán s dodatečnými opatřeními, která bude muset provést, aby své povinnosti splnil.

Článek 9 – Kontrola souladu

Ustanovení o kontrole souladu a nápravných opatřeních obsažená v rozhodnutí o „sdílení úsilí“ jsou zachována s tou změnou, že se kontrola souladu bude provádět pouze jednou za pět let za každý z předchozích roků daného období. Zjistí-li se, že určitý členský stát nedodržel své roční emisní přiděly za kterýkoli rok daného období, uplatní se nápravné opatření ve formě připočtení množství nadměrných emisí v tunách ekvivalentu CO₂ vynásobeného koeficientem ve výši 1,08 k emisím za následující rok. Nárok na převod ročních emisních přidělů bude pozastaven do doby, než dotýčný členský stát dosáhne opět souladu.

Článek 10 – Úpravy

K zajištění soudržnosti s celounijním cílem v oblasti emisí v roce 2030 se musí případné změny oblasti působnosti systému EU ETS (například změna počtu zařízení nebo zdrojů, na něž se systém EU ETS vztahuje) odrazit v odpovídající úpravě tohoto nařízení. Tento článek zachovává ustanovení obsažené v rozhodnutí o „sdílení úsilí“, které objasňuje způsob provádění těchto úprav. Předpokládá se rovněž využití kreditů získaných podle článku 24a směrnice o EU ETS, čímž je zachována flexibilita, která existuje i v rozhodnutí o „sdílení úsilí“. V článku se dále řeší specifická situace členských států s kladnou mezní hodnotou podle rozhodnutí o „sdílení úsilí“ a se zvyšujícími se emisními přiděly v období 2017–2020.

Článek 11 – Registr

Tento článek zachovává stávající provedení rozhodnutí o „sdílení úsilí“ v nařízení o registru a přizpůsobuje je tomuto nařízení. Je třeba zajistit přesné započítávání transakcí podle tohoto nařízení a zabránit zdvojenému započítání.

Článek 12 – Výkon přenesené pravomoci

Návrh zmocňuje Komisi k přijímání aktů v přenesené pravomoci příslušnými postupy.

Článek 13 – Postup projednávání ve výboru

Jedná se o stejný postup projednávání ve výboru, jaký je stanoven pro potřeby rozhodnutí o „sdílení úsilí“, s využitím Výboru pro změnu klimatu.

Článek 14 – Přezkum

Přezkum všech prvků nařízení za účelem zjištění, zda i nadále plní svůj účel, má být proveden v roce 2024 a poté každých pět let.

Článek 15 – Změna nařízení (EU) č. 525/2013

Nařízení o mechanismu monitorování se mění tak, aby bylo zajištěno, že v rámci uvedeného nařízení budou zachovány požadavky na vykazování, které se v současnosti vztahují na rozhodnutí o „sdílení úsilí“. Členské státy musí každoročně vykazovat své příslušné emise skleníkových plynů a musí i nadále podávat jednou za dva roky zprávy o odhadech a o politikách a opatřeních provedených k zajištění souladu s jejich cíli. Ke zvýšení transparentnosti a usnadnění převodů mezi členskými státy musí členské státy podávat rovněž zprávy o objemech, které hodlají koupit nebo prodat podle článku 5.

Komise bude sledovat pokrok členských států v oblasti dodržování jejich mezních hodnot emisí tím, že do výroční zprávy o pokroku opatření v oblasti klimatu zařadí hodnocení toho,

zda pokrok, jehož členské státy dosáhly, dostačuje ke splnění jejich povinností podle tohoto nařízení.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 pro potřeby odolné energetické unie a za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací vztahujících se ke změně klimatu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise¹³,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹⁴,s ohledem na stanovisko Výboru regionů¹⁵,

v souladu s řádným legislativním postupem,

- (1) V závěrech Evropské rady ze dne 23.–24. října 2014 týkajících se rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 byl schválen závazný cíl, jímž je snížit do roku 2030 domácí emise skleníkových plynů na úrovni celého hospodářství alespoň o 40 % oproti roku 1990, a tento cíl byl znovu potvrzen na zasedání Rady v březnu 2016. Na zasedání Rady pro životní prostředí dne 6. března 2015 byl tento příspěvek Unie a jejích členských států formálně schválen jako zamýšlený vnitrostátně stanovený příspěvek.
- (2) V závěrech Evropské rady z října 2014 se předpokládalo, že tento cíl by Unie měla plnit kolektivně a nákladově co nejefektivnějším způsobem a že odvětví, na něž se vztahuje systém obchodování s emisemi (ETS), sníží v porovnání s rokem 2005 emise do roku 2030 o 43 % a odvětví, na něž se systém ETS nevztahuje, o 30 %, přičemž úsilí by mělo být rozděleno na základě relativního hrubého domácího produktu (HDP) na obyvatele. K dosažení tohoto snížení emisí by měla přispět všechna hospodářská odvětví a na tomto úsilí by se měly podílet všechny členské státy tak, aby hlediska spravedlnosti a solidarity byla v rovnováze, přičemž vnitrostátní cíle v rámci skupiny

¹³ Úř. věst. C , , s. .¹⁴ Úř. věst. C , , s. .¹⁵ Úř. věst. C , , s. .

členských států s HDP na obyvatele vyšším než průměr Unie by měly být poměrně upraveny tak, aby byla spravedlivým a vyváženým způsobem zohledněna nákladová efektivnost. Dosažení tohoto snížení emisí skleníkových plynů by mělo podpořit účinnost a inovace v evropském hospodářství, a zejména by mělo podporovat zlepšení, především u budov, v zemědělství, při nakládání s odpady a v dopravě, spadající-li do oblasti působnosti tohoto nařízení.

- (3) Dne 10. června 2016 předložila Komise návrh na ratifikaci Pařížské dohody ze strany EU. Tento legislativní návrh je součástí provádění závazku EU stanoveného v Pařížské dohodě. Závazek Unie v oblasti snižování emisí na úrovni celého hospodářství byl potvrzen v zamýšleném vnitrostátně stanoveném příspěvku Unie a jejích členských států, který byl dne 6. března 2015 předložen sekretariátu UNFCCC.
- (4) Pařížská dohoda nahrazuje přístup přijatý v rámci Kjótského protokolu z roku 1997, který již nebude po roce 2020 uplatňován.
- (5) Přechod na čistou energii vyžaduje změny investičního jednání a pobídek v celém spektru politik. Klíčovou prioritou EU je vytvořit odolnou energetickou unii s cílem zajistit svým občanům bezpečnou, udržitelnou, konkurenceschopnou a cenově dostupnou energii. Dosažení tohoto cíle vyžaduje zachování ambiciózních opatření v oblasti klimatu v tomto nařízení a pokrok s ohledem na ostatní aspekty energetické unie, jak je stanoveno v rámcové strategii k vytvoření odolné energetické unie s pomocí progresivní politiky v oblasti změny klimatu¹⁶.
- (6) Toto nařízení zahrnuje emise z kategorií podle Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) týkajících se energie, průmyslových procesů a použití produktů, zemědělství a odpadů, jak je určeno podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013¹⁷, s vyloučením emisí z činností uvedených v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES¹⁸. Toto nařízení se nevztahuje na činnosti zahrnuté v nařízení [] [o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030].
- (7) Údaje aktuálně vykazované v rámci národní inventury skleníkových plynů a národních a unijních registrů nedostačují k tomu, aby bylo možno na úrovni členských států stanovit emise CO₂ z civilního letectví na vnitrostátní úrovni, na které se nevztahuje směrnice 2003/87/ES. Při přijímání ustanovení o povinnostech podávat zprávy by Unie neměla na členské státy a malé a střední podniky klást nároky, které nejsou úměrné sledovaným cílům. Emise CO₂ z letů, na něž se nevztahuje směrnice 2003/87/ES, představují pouze velmi malou část celkových emisí skleníkových plynů a vytvoření systému pro vykazování těchto emisí by vzhledem ke stávajícím požadavkům na širší odvětví podle směrnice 2003/87/ES představovalo nepřiměřenou zátěž. Emise CO₂ z kategorie zdroje „1.A.3.A civilní letectví“ podle IPCC by se proto pro účely tohoto nařízení měly považovat za rovné nule.

¹⁶ COM(2015) 80.

¹⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ze dne 21. května 2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu a o zrušení rozhodnutí č. 280/2004/ES (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 13).

¹⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (8) Snížení emisí v každém členském státě do roku 2030 by mělo být stanoveno ve vztahu k úrovni jeho přezkoumaných emisí skleníkových plynů, na něž se vztahuje toto nařízení, v roce 2005, avšak s vyloučením ověřených emisí ze zařízení, která byla v provozu v roce 2005, jež byly do systému EU ETS zahrnuty až po roce 2005. Roční emisní přiděly pro období 2021–2030 by měly být určeny na základě údajů předložených členskými státy, které přezkoumala Komise.
- (9) Přístup spočívající v každoročně závazných vnitrostátních mezních hodnotách, který byl přijat v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES¹⁹, by měl být v období 2021–2030 zachován, přičemž pro každý členský stát by měla být začátkem trajektorie hodnota vypočítaná v roce 2020 z průměru emisí skleníkových plynů v období 2016–2018 a koncem trajektorie mezní hodnota v roce 2030. Pro členské státy jednak s kladnou mezní hodnotou podle rozhodnutí č. 406/2009/ES, jednak se zvyšujícími se ročními emisními přiděly v období 2017–2020, stanovenými podle rozhodnutí 2013/162/EU a 2013/634/EU, je stanovena úprava přidělů v roce 2021, aby se zohlednila kapacita pro zvýšené emise v uvedeném období. Evropská rada dospěla k závěru, že dostupnost a využívání stávajících nástrojů flexibility v odvětvích mimo systém ETS by mělo být významně posíleno, aby byla zajištěna nákladová efektivnost společného úsilí Unie a přiblížení k emisím na obyvatele v roce 2030.
- (10) Byla vytvořena nová jednorázová flexibilita, která má usnadnit dosažení cílů členskými státy, jejichž vnitrostátní cíle v oblasti snížení emisí značně překračují jak průměr Unie, tak jejich potenciál k nákladově efektivnímu snížení emisí, jakož i členskými státy, které v roce 2013 nepřidělily průmyslovým zařízením žádné bezplatné povolenky, jak je uvedeno v posouzení dopadů²⁰.
- (11) Schopnost členských států splnit jejich závazky v oblasti klimatu posiluje řada opatření Unie, která jsou zásadní pro dosažení potřebného snížení emisí v odvětvích, na něž se vztahuje toto nařízení. Zahrnují právní předpisy o fluorovaných skleníkových plynech, snižování emisí CO₂ ze silničních vozidel, energetické náročnosti budov, energii z obnovitelných zdrojů, energetické účinnosti a oběhovém hospodářství, jakož i finanční nástroje Unie pro investice související s klimatem.
- (12) Nařízení [] [o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030] stanoví pravidla započítávání emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v souvislosti s využíváním půdy, změnami ve využívání půdy a lesnictvím (dále jen „LULUCF“). Ačkoli výsledek z hlediska životního prostředí na základě tohoto nařízení, pokud jde o úroveň dosaženého snížení emisí skleníkových plynů, je ovlivněn zohledněním množství až do výše součtu celkových čistých pohlcení a celkových čistých emisí z odlesněné půdy, zalesněné půdy, obhospodařované orné půdy a obhospodařovaných pastvin, jak je stanoveno v nařízení [], měla by být pro případ, že to bude nutné, zavedena jako dodatečná možnost členských států splnit své závazky flexibilita pro potřeby maximálního množství těchto pohlcení ve výši 280 milionů tun ekvivalentu CO₂ rozdělovaného mezi jednotlivé členské státy podle údajů uvedených v příloze III. Je-li přijat prováděcí akt, který aktualizuje referenční úroveň v oblasti lesnictví založené na vnitrostátních

¹⁹ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES ze dne 23. dubna 2009 o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 136–148).

²⁰ SWD(2016) 247.

plánech započítávání pro lesnictví podle čl. 8 odst. 6 nařízení [LULUCF], měla by být s ohledem na článek 7 přenesena na Komisi pravomoc k přijímání aktů v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, aby byl zohledněn příspěvek kategorie započítávání „obhospodařovaná lesní půda“ v rámci flexibility, již uvedený článek stanoví. Před přijetím tohoto aktu v přenesené pravomoci by měla Komise vyhodnotit spolehlivost započítávání v případě obhospodařované lesní půdy na základě dostupných údajů, a zejména konzistentnost odhadované a skutečné míry těžby. Podle tohoto nařízení by měla být kromě toho povolena možnost dobrovolně vymazat jednotky ročního emisního přidělu s cílem umožnit, aby bylo toto množství vzato v úvahu při posuzování souladu členských států s požadavky nařízení [].

- (13) V zájmu zajištění účinného, transparentního a nákladově efektivního vykazování a ověřování emisí skleníkových plynů a dalších informací potřebných k posouzení pokroku s ohledem na roční emisní přiděly členských států jsou požadavky na podávání výročních zpráv a hodnocení podle tohoto nařízení příslušnými články začleněny do nařízení (EU) č. 525/2013, které by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno. Změna uvedeného nařízení by měla rovněž zajistit, aby byl pokrok členských států při snižování emisí hodnocen i nadále každý rok s přihlédnutím k pokroku v oblasti politik a opatření Unie a informacím poskytnutým členskými státy. Hodnocení by mělo každé dva roky zahrnovat odhadovaný pokrok Unie při dosahování jejích závazků v oblasti snižování emisí a pokrok členských států při plnění jejich povinností. Uplatňování odpočtů by však mělo být zvaženo pouze v pětiletých intervalech, aby bylo možné vzít v potaz potenciální příspěvek plynoucí z odlesněné půdy, zalesněné půdy, obhospodařované orné půdy a obhospodařovaných pastvin podle nařízení []. Tímto není dotčena povinnost Komise zajistit soulad s povinnostmi členských států vyplývajícími z tohoto nařízení ani pravomoc Komise zahájit za tímto účelem řízení o nesplnění povinnosti.
- (14) Ke zvýšení celkové nákladové efektivnosti souhrnného snížení emisí by měly mít členské státy možnost převést část svého ročního emisního přidělu na jiné členské státy. Je třeba zajistit transparentnost těchto převodů, přičemž tyto převody se mohou uskutečnit vzájemně výhodným způsobem, mimo jiné prostřednictvím dražby, využitím prostředníků na trhu nebo formou dvoustranných ujednání.
- (15) Cílem Evropské agentury pro životní prostředí je podpora udržitelného rozvoje a pomoc při dosažení významného a měřitelného zlepšení stavu životního prostředí v Evropě poskytováním včasných, cílených, relevantních a spolehlivých informací tvůrcům politik, veřejným institucím a veřejnosti. Evropská agentura pro životní prostředí by měla být případně nápomocna Komisi v souladu s jejím ročním pracovním programem.
- (16) K zajištění náležitého započítávání transakcí podle tohoto nařízení včetně využití možností flexibility a uplatnění kontrol souladu by s ohledem na článek 11 měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie. Potřebná ustanovení by měla být obsažena v jediném nástroji spojujícím ustanovení o započítávání podle směrnice 2003/87/ES, nařízení (EU) č. 525/2013, nařízení [] a tohoto nařízení. Je obzvláště důležité, aby Komise během své přípravné práce uspořádala vhodné konzultace včetně konzultací na odborné úrovni vedených v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016. Konkrétně to znamená, že pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci

obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty ve stejnou dobu jako odborníci z členských států a že tito odborníci mají automaticky přístup na setkání odborných skupin Komise, jež na přípravě aktů v přenesené pravomoci pracují.

- (17) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění článku 4, podle něhož budou stanoveny roční mezní hodnoty emisí pro členské státy, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Výkon těchto pravomocí by měl být v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011²¹.
- (18) Tímto nařízením by neměly být dotčeny přísnější cíle stanovené na úrovni členských států.
- (19) Případné úpravy oblasti působnosti podle článků 11, 24, 24a a 27 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES²² by měly být vyrovnány odpovídající úpravou maximálního množství emisí skleníkových plynů, na něž se vztahuje toto nařízení. Pokud tudíž členské státy zahrnou do svých závazků podle tohoto nařízení další emise ze zařízení, na něž se dříve vztahovala směrnice 2003/87/ES, měly by tyto členské státy zavést dodatečné politiky a opatření v odvětvích, na něž se vztahuje toto nařízení, s cílem tyto emise snížit.
- (20) Toto nařízení by mělo být přezkoumáno v roce 2024 a poté každých pět let s cílem posoudit jeho celkové fungování. V tomto přezkumu by měl být zohledněn vývoj situace v členských státech a výsledky globálního hodnocení Pařížské dohody.
- (21) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, avšak z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví povinnosti týkající se minimálních příspěvků členských států ke splnění závazku Unie v oblasti snížení emisí skleníkových plynů pro období 2021–2030, pravidla pro určování ročních emisních přidělů a pro hodnocení pokroku členských států při dosahování jejich minimálních příspěvků.

²¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

²² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se použije na emise skleníkových plynů z kategorií zdrojů podle IPCC zahrnujících energii, průmyslové procesy a použití produktů, zemědělství a odpady stanovených podle nařízení (EU) č. 525/2013, s vyloučením emisí z činností uvedených v příloze I směrnice 2003/87/ES.
2. Toto nařízení se nepoužije na emise skleníkových plynů a jejich pohlcování, na něž se vztahuje nařízení [] [LULUCF].
3. Pro účely tohoto nařízení se emise CO₂ z kategorie zdroje „1.A.3.A civilní letectví“ podle IPCC považují za rovné nule.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1. „emisemi skleníkových plynů“ emise oxidu uhličitého (CO₂), methanu (CH₄), oxidu dusného (N₂O), částečně fluorovaných uhlovodíků (HFC), zcela fluorovaných uhlovodíků (PFC), fluoridu dusitého (NF₃) a fluoridu sírového (SF₆) vyjádřené v tunách ekvivalentu CO₂ podle nařízení (EU) č. 525/2013, které spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení;
2. „ročními emisními přiděly“ maximální povolené emise skleníkových plynů pro každý rok v období 2021–2030 stanovené podle čl. 4 odst. 3 a článku 10.

Článek 4

Roční úrovně emisí pro období 2021–2030

1. Každý členský stát omezí v roce 2030 své emise skleníkových plynů nejméně o procentní podíl stanovený pro daný členský stát v příloze I tohoto nařízení ve vztahu k jeho úrovni emisí v roce 2005, stanovené podle odstavce 3.
2. S výhradou možností flexibility podle článků 5, 6 a 7 a úpravy podle čl. 10 odst. 2 a s přihlédnutím k případným odpočtům vyplývajícím z použití článku 7 rozhodnutí č. 406/2009/ES každý členský stát zajistí, aby jeho emise skleníkových plynů nepřekročily v žádném roce období 2021–2029 úroveň stanovenou pomocí lineární trajektorie začínající v roce 2020 průměrnou hodnotou jeho emisí skleníkových plynů v letech 2016, 2017 a 2018, stanovenou podle odstavce 3, a končící v roce 2030 mezní hodnotou určenou pro daný členský stát v příloze I tohoto nařízení.
3. Komise přijme prováděcí akt, ve kterém stanoví roční emisní přiděly pro jednotlivé roky v období 2021–2030 vyjádřené v tunách ekvivalentu CO₂, jak je stanoveno v odstavcích 1 a 2. Pro účely tohoto prováděcího aktu provede Komise komplexní

přezkum posledních údajů národních inventur za roky 2005 a 2016 až 2018, jež členské státy předložily podle článku 7 nařízení (EU) č. 525/2013.

4. Tento prováděcí akt rovněž upřesní na základě procentních podílů oznámených členskými státy podle čl. 6 odst. 2 množství, jež lze vzít v letech 2021 až 2030 v úvahu za účelem souladu podle článku 9. Pokud by součet množství všech členských států přesáhl společnou celkovou hodnotu ve výši 100 milionů, sníží se množství za každý členský stát poměrně tak, aby společná celková hodnota překročena nebyla.
5. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle článku 13.

Článek 5

Nástroje flexibility k dosažení ročních mezních hodnot

1. Členské státy mohou využít možnosti flexibility podle odstavců 2 až 6 tohoto článku a článků 6 a 7.
2. S ohledem na roky 2021 až 2029 si členský stát může ze svého ročního emisního přidělu pro následující rok vypůjčit množství až do výše 5 %.
3. Členský stát, jehož emise skleníkových plynů za daný rok jsou nižší než jeho roční emisní přiděl pro daný rok s přihlédnutím k možnostem flexibility podle tohoto článku a článku 6, může nadbytečnou část svého ročního emisního přidělu započítat do následujících let až do roku 2030.
4. Členský stát může převést nejvýše 5 % svého ročního emisního přidělu pro daný rok na jiné členské státy. Přijímající členský stát může toto množství využít za účelem souladu podle článku 9 pro daný rok nebo pro následující roky až do roku 2030.
5. Členský stát může převést část svého ročního emisního přidělu pro daný rok, která převyšuje jeho úroveň emisí skleníkových plynů pro tento rok, na jiné členské státy s přihlédnutím k možnostem flexibility podle odstavců 2 až 4 a článku 6. Přijímající členský stát může toto množství využít za účelem souladu podle článku 9 pro daný rok nebo pro následující roky až do roku 2030.
6. Členské státy mohou využít kredity z projektů vydané podle čl. 24a odst. 1 směrnice 2003/87/ES za účelem souladu podle článku 9, a to bez jakéhokoli množství omezení a zároveň tak, aby nedošlo k dvojímu započtení.

Článek 6

Flexibilita pro některé členské státy po snížení povolenek EU ETS

1. Členské státy, které si mohou nechat společně započíst omezený počet zrušených povolenek EU ETS vymezených v čl. 3 písm. a) směrnice 2003/87/ES až do maximální výše 100 milionů za účelem svého souladu podle tohoto nařízení, jsou uvedeny v příloze II tohoto nařízení.

2. Členské státy uvedené v příloze II oznámí Komisi do 31. prosince 2019 svůj záměr využít omezené zrušení povolenek až do procentního podílu stanoveného pro daný členský stát v příloze II za účelem souladu podle článku 9.
3. Na žádost členského státu zohlední ústřední správce jmenovaný podle článku 20 směrnice 2003/87/ES (dále jen „ústřední správce“) množství uvedené v čl. 4 odst. 4 za účelem souladu daného členského státu podle článku 9. Pro každý rok období 2021–2030 se jedna desetina množství povolenek stanoveného podle čl. 4 odst. 4 zruší v souladu s čl. 12 odst. 4 směrnice 2003/87/ES.

Článek 7

Dodatečné využití čistých pohlcení až do výše 280 milionů z odlesněné půdy, zalesněné půdy, obhospodařované orné půdy a obhospodařovaných pastvin

1. Pokud emise v určitém členském státě překračují jeho roční emisní přiděly pro daný rok, lze pro tento rok vzít za účelem souladu podle článku 9 tohoto nařízení v úvahu množství až do výše součtu celkových čistých pohlcení a celkových čistých emisí ze společných kategorií pro započítávání, které tvoří odlesněná půda, zalesněná půda, obhospodařovaná orná půda a obhospodařované pastviny podle článku 2 nařízení [] [LULUCF], za předpokladu, že:
 - a) kumulativní množství vzaté v úvahu u tohoto členského státu za všechny roky období 2021–2030 nepřesahuje úroveň stanovenou pro daný členský stát v příloze III;
 - b) toto množství překračuje požadavky vztahující se na tento členský stát podle článku 4 nařízení [] [LULUCF];
 - c) tento členský stát nezískal od ostatních členských států více čistých pohlcení podle nařízení [] [LULUCF], než kolik jich převedl, a
 - d) tento členský stát splňuje požadavky nařízení [] [LULUCF].
2. Je-li přijat prováděcí akt, který aktualizuje referenční úrovně v oblasti lesnictví založené na vnitrostátních plánech započítávání pro lesnictví podle čl. 8 odst. 6 nařízení [LULUCF], je Komise oprávněna přijmout akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 12 tohoto nařízení, který pozmění odstavec 1 tohoto článku tak, aby byl zohledněn příspěvek kategorie započítávání „obhospodařovaná lesní půda“.

Článek 8

Nápravná opatření

1. Členský stát, u něhož bylo na základě hodnocení podle článku 21 nařízení (EU) č. 525/2013 shledáno, že nedosahuje dostatečného pokroku, předloží Komisi do tří měsíců akční plán, který zahrnuje:

- a) opatření, která členský stát provede, aby splnil své konkrétní povinnosti podle článku 4, prostřednictvím vnitrostátních politik a opatření a provedením opatření Unie;
 - b) časový plán provedení těchto opatření, který umožní posoudit každoroční pokrok dosažený při tomto provádění.
2. Při posuzování akčních plánů je Komisi v souladu s jejím ročním pracovním programem nápomocna Evropská agentura pro životní prostředí.

Článek 9

Kontrola souladu

1. Pokud přezkoumané emise skleníkových plynů určitého členského státu překročí jeho roční emisní přiděl za kterýkoli rok daného období, použijí se v roce 2027 a 2032 v souladu s odstavcem 2 tohoto článku a s možnostmi flexibility podle článků 5 až 7 tato opatření:
- a) k množstvím emisí členského státu na následující rok se připočte množství nadměrných emisí skleníkových plynů v tunách ekvivalentu CO₂ vynásobené koeficientem 1,08 v souladu s opatřeními přijatými podle článku 11 a
 - b) tomuto členskému státu je dočasně zakázáno převést jakoukoli část svého ročního emisního přidělu na jiný členský stát až do doby, než dosáhne souladu s tímto nařízením. Ústřední správce vloží tento zákaz do registru uvedeného v článku 11.
2. Pokud emise skleníkových plynů určitého členského státu v období 2021–2025, nebo v období 2026–2030 podle nařízení [] překročily pohlcení skleníkových plynů stanovené podle článku 12 uvedeného nařízení, provede se pro příslušné roky odpočet od ročních emisních přidělů tohoto členského státu odpovídající množství těchto nadměrných emisí skleníkových plynů v tunách ekvivalentu CO₂.

Článek 10

Úpravy

1. Roční přiděly pro každý členský stát podle článku 4 tohoto nařízení se upraví tak, aby byly zohledněny:
- a) úpravy počtu povolenek na emise skleníkových plynů vydaných podle článku 11 směrnice 2003/87/ES, které vyplnou ze změny pokrytí zdrojů podle uvedené směrnice;
 - b) úpravy počtu povolenek, resp. kreditů vydaných podle článků 24 a 24a směrnice 2003/87/ES s ohledem na snížení emisí v daném členském státě a
 - c) úpravy počtu povolenek týkajících se emisí skleníkových plynů ze zařízení vyloučených ze systému EU ETS podle článku 27 směrnice 2003/87/ES po dobu vyloučení.

2. Množství uvedené v příloze IV tohoto nařízení se každému členskému státu, který je v této příloze uveden, připočte k přidělu na rok 2021.
3. Komise zveřejní číselné údaje, které z těchto úprav vyplynou.

Článek 11

Registr

1. Komise zajistí přesné započítávání podle tohoto nařízení prostřednictvím registru Unie zřízeného podle článku 10 nařízení (EU) č. 525/2013, včetně ročních emisních přidělů, možností flexibility uplatněných podle článků 4 až 7, souladu podle článku 9 a změn oblasti působnosti podle článku 10 tohoto nařízení. Ústřední správce provede automatickou kontrolu každé transakce podle tohoto nařízení a v případě potřeby transakce zastaví, aby zajistil, že nedojde k žádným nesrovnalostem. Tyto informace se zpřístupňují veřejnosti.
2. Za účelem provádění odstavce 1 je Komisi svěřena pravomoc přijmout akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 12 tohoto nařízení.

Článek 12

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 7 odst. 2 a článku 11 tohoto nařízení je svěřena Komisi na dobu neurčitou ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 7 odst. 2 a článku 11 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7 odst. 2 a článku 11 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 13

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro změnu klimatu zřízený nařízením (EU) č. 525/2013. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 14

Přezkum

Do 28. února 2024 a poté každých pět let předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o fungování tohoto nařízení, o jeho příspěvku k cíli EU spočívajícímu v celkovém snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 a o jeho příspěvku k cílům Pařížské dohody a v případě potřeby může předložit návrhy.

Článek 15

Změna nařízení (EU) č. 525/2013/EU

Nařízení (EU) č. 525/2013 se mění takto:

1. Ustanovení čl. 7 odst. 1 se mění takto:
 - a) vkládá se nové písmeno aa), které zní:

„aa) od roku 2023 své antropogenní emise skleníkových plynů uvedené v článku 2 nařízení [nařízení o sdílení úsilí] o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 za rok X-2 v souladu s požadavky na vykazování podle úmluvy UNFCCC;“.
2. V čl. 7 odst. 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy Komisi každoročně ve svých zprávách informují o záměru využít možnosti flexibility podle čl. 5 odst. 4 a 5 nařízení [o sdílení úsilí] o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030.“
3. V čl. 13 odst. 1 písm. c) se doplňuje bod viii), který zní:

„viii) od roku 2023 informace o vnitrostátních politikách a opatřeních provedených za účelem splnění jejich povinností podle nařízení [nařízení o sdílení úsilí] o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 a informace o plánovaných dodatečných vnitrostátních politikách a opatřeních za účelem omezení emisí skleníkových plynů nad rámec jejich závazků podle uvedeného nařízení“.
4. V čl. 14 odst. 1 se doplňuje nové písmeno f), které zní:

„f) od roku 2023 celkové odhady skleníkových plynů a samostatné odhady předpokládaných emisí skleníkových plynů pro zdroje emisí, na něž se vztahuje směrnice 2003/87/ES a nařízení [nařízení o sdílení úsilí] o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030.“

5. V čl. 21 odst. 1 se doplňuje nové písmeno c), které zní:

„c) povinnosti podle článku 4 nařízení [nařízení o sdílení úsilí] o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030. Při hodnocení se zohlední pokrok v oblasti politik a opatření Unie a informace poskytnuté členskými státy. Hodnocení zahrnuje každé dva roky rovněž odhadovaný pokrok Unie při dodržování jejího závazku v oblasti snižování emisí a pokrok členských států při plnění jejich povinností podle tohoto nařízení.“

6. V článku 21 se doplňuje nový odstavec 4, který zní:

„Komise může vydávat stanoviska k akčním plánům, které členské státy předloží podle čl. 8 odst. 1 nařízení [o sdílení úsilí] o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030.“

Článek 16

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda/předsedkyně

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

- 1.1 Název návrhu/podnětu
- 1.2 Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB
- 1.3 Povaha návrhu/podnětu
- 1.4 Cíle
- 1.5 Odůvodnění návrhu/podnětu
- 1.6 Doba trvání akce a finanční dopad
- 1.7 Předpokládaný způsob řízení

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

- 2.1 Pravidla pro sledování a podávání zpráv
- 2.2 Systém řízení a kontroly
- 2.3 Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

- 3.1 Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky
- 3.2 Odhadovaný dopad na výdaje
 - 3.2.1 *Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje*
 - 3.2.2 *Odhadovaný dopad na operační prostředky*
 - 3.3.2 *Odhadovaný dopad na prostředky správní povahy*
 - 3.2.4 *Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem*
 - 3.2.5 *Příspěvky třetích stran*
- 3.3 Odhadovaný dopad na příjmy

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Nařízení Evropského parlamentu a Rady o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 pro potřeby odolné energetické unie a za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody.

1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB²³

Oblast politiky: Oblast klimatu

Činnost ABB: Oblast klimatu na unijní a mezinárodní úrovni (kód ABB 34 02 01)

1.3. Povaha návrhu/podnětu

☐ Návrh/podnět se týká **nové akce**

☐ Návrh/podnět se týká **nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci**²⁴

☒ Návrh/podnět se týká **prodloužení stávající akce**

☐ Návrh/podnět se týká **akce přesměrované na jinou akci**

1.4. Cíle

1.4.1. Víceleté strategické cíle Komise sledované návrhem/podnětem

Návrh je součástí právních předpisů k provedení klimaticko-energetického balíčku do roku 2030, který Evropská rada schválila v říjnu 2014, za účelem dosažení cíle EU spočívajícího ve snížení domácích emisí skleníkových plynů do roku 2030 nákladově efektivním způsobem alespoň o –40 % oproti roku 1990 a přispění k omezení globálního oteplování.

Návrh je součástí deseti politických priorit Komise a důležitým prvkem strategického rámce pro energetickou unii.

Specifické cíle a příslušné aktivity ABM/ABB

Specifický cíl č. 1

Sledování pokroku a kontrola plnění povinností členských států v oblasti snižování emisí podle tohoto návrhu za účelem dosažení snížení emisí skleníkových plynů

²³ ABM: řízení podle činností (activity-based management) – ABB: sestavování rozpočtu podle činností (activity-based budgeting).

²⁴ Uvedené v čl. 54 odst. 2 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

v EU v odvětvích mimo systém ETS o 30 % v porovnání s rokem 2005 způsobem, který je spravedlivý a nákladově efektivní a zajišťuje ekologickou vyváženost.

Příslušné aktivity ABM/ABB

Oblast klimatu

1.4.2. *Očekávané výsledky a dopady*

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílové skupiny.

Návrh zajistí v rámci celé EU snížení emisí skleníkových plynů v odvětvích mimo systém ETS do roku 2030 o 30 % v porovnání s rokem 2005.

Návrh stanoví vnitrostátní cíle pro odvětví mimo systém ETS na základě HDP na obyvatele, čímž je odstraněna hlavní obava členských států o spravedlnost. Předpokládané úpravy cílů u členských států s vysokými příjmy i zlepšení stávajících a zavedení nových možností flexibility umožňují těchto cílů dosáhnout nákladově efektivním způsobem. V zájmu zajištění celkové ekologické vyváženosti je nutno stanovit výchozí bod trajektorie cílů v roce 2021 na základě historických emisí a nové možnosti flexibility omezit tak, aby se zabránilo nedostatečnému plnění mezinárodního závazku EU spočívajícího ve snížení domácích emisí skleníkových plynů do roku 2030 alespoň o 40 % oproti roku 1990.

Doporučují se méně časté kontroly souladu, tj. jednou za pět let místo každoročních kontrol, což sníží administrativní zátěž členským státům i Evropské komisi. Podnikům, malým a středním podnikům ani mikropodnikům nejsou uloženy žádné povinnosti týkající se přímého vykazování a nehrozí jim ani jiné administrativní důsledky.

Návrh je určen členským státům jakožto institucionálním aktérům. Navrhovaná politika má být uplatňována na vnitrostátní úrovni, a dotýká se tudíž většinou vnitrostátních správních orgánů. V závislosti na povaze a rozsahu vnitrostátních opatření uplatňovaných členskými státy se tato opatření budou týkat různých zúčastněných stran v dotčených odvětvích.

Další dopady budou záviset na vnitrostátních politikách a opatřeních zvolených v konkrétní zemi.

1.4.3. *Ukazatele výsledků a dopadů*

Upřesněte ukazatele, podle kterých je možno uskutečňování návrhu/podnětu sledovat.

Ukazatel č. 1: úroveň snížení emisí skleníkových plynů v EU v odvětvích mimo systém ETS.

Ukazatel č. 2: úroveň snížení emisí v členských státech.

1.5. **Odůvodnění návrhu/podnětu**

1.5.1. *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu*

Členské státy splní své vnitrostátní cíle v oblasti snížení emisí v roce 2030. Musí provést politiky a opatření a právní a správní předpisy, které jsou na vnitrostátní úrovni nezbytné k dosažení souladu s návrhem. Komise musí vypracovat příslušná prováděcí opatření pro období po roce 2020.

1.5.2. Přidaná hodnota ze zapojení EU

Změna klimatu představuje přeshraniční problém. Jelikož cíle navrhovaného opatření nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni jednotlivých členských států, je třeba opatření v oblasti klimatu koordinovat na evropské úrovni, a je-li to možné, i na celosvětové úrovni, přičemž opatření na úrovni EU je oprávněné z důvodů subsidiarity. EU a její členské státy se podílejí společně na provádění Pařížské dohody. Společná opatření umožňují EU zabývat se otázkami rovnosti i účinnosti a zároveň dosáhnout ambiciózního environmentálního cíle. Pravomoci EU v oblasti změny klimatu potvrzují články 191 až 193 Smlouvy o fungování EU.

1.5.3. Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti

Ačkoliv je stávající rozhodnutí o „sdílení úsilí“ dosud v počátečních fázích provádění, lze závazky členských států považovat přinejmenším za částečně účinné při podněcování nových vnitrostátních politik a opatření na podporu účinného snižování emisí skleníkových plynů spadajících do oblasti působnosti uvedeného rozhodnutí. Tento účinek je posílen tím, že rozhodnutí bylo zahájeno společně s řadou jiných politik EU v oblasti klimatu a energetiky v rámci balíčku na období do roku 2020, zejména v oblasti energetické účinnosti a energie z obnovitelných zdrojů. U řady odvětví, na něž se rozhodnutí o „sdílení úsilí“ vztahuje, včetně budov, dopravy, zemědělství a odpadů, lze značnou část dosavadního snížení emisí přičíst faktorům, jako jsou technologické změny, které jsou ovlivněny politickými zásahy vyplývajícími z balíčku na období do roku 2020. Rozhodnutí o „sdílení úsilí“ vedlo celkově k tomu, že členské státy jsou aktivnější při zvažování nových opatření ke snížení emisí v odvětvích a způsobů, jak tato opatření navrhnout co nejlépe. Bylo zjištěno, že rozhodnutí o „sdílení úsilí“ vedlo v omezené míře k dodatečné administrativní zátěži na úrovni členských států, ačkoliv na úrovni EU zřejmě existují příležitosti ke snížení správních nákladů.

1.5.4. Soulad a možná synergie s dalšími vhodnými nástroji

Návrh zachovává v případě odvětví mimo systém ETS až do roku 2030 stávající mechanismus EU pro sdílení úsilí a je nedílnou součástí rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a rámcové strategie Komise k vytvoření odolné energetické unie s pomocí progresivní politiky v oblasti změny klimatu. Návrh přispívá zejména k provádění čtvrté dimenze Evropské unie týkající se dekarbonizace hospodářství.

Je v souladu s ostatními částmi balíčku týkajícího se energetické unie, jako je balíček v oblasti energetické účinnosti, jenž klade velký důraz na energetickou náročnost budov, balíček v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a iniciativa týkající se dekarbonizace odvětví dopravy.

Členské státy odpovídají za provádění politik a opatření ke splnění svých povinností, přičemž u některých z nich se rovněž očekává, že přispějí ke splnění závazků EU v oblasti obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti.

1.6. Doba trvání akce a finanční dopad

X Časově omezený návrh/podnět:

- ☐ Návrh/podnět s platností od roku 2021 do roku 2030
- ☐ Finanční dopad od roku 2019 do roku 2031

☐ Časově neomezený návrh/podnět

Provádění s obdobím rozběhu od RRRR do RRRR,
poté plné fungování.

1.7. Předpokládaný způsob řízení²⁵

X Přímé řízení Komisí

- ☐ prostřednictvím jejich útvarů, včetně jejich zaměstnanců v delegacích Unie;
- ☐ prostřednictvím výkonných agentur

☐ Sdílené řízení s členskými státy

☐ Nepřímé řízení, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

- ☐ třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi;
- ☐ mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte);
- ☐ EIB a Evropský investiční fond;
- ☐ subjekty uvedené v člancích 208 a 209 finančního nařízení;
- ☐ veřejnoprávní subjekty;
- ☐ soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém poskytují dostatečné finanční záruky;
- ☐ soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství soukromého a veřejného sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky;
- ☐ osoby pověřené prováděním zvláštních činností v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.
- Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky“.

Poznámky

²⁵ Vysvětlení způsobů řízení spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

Návrh zachovává stávající rozhodnutí č. 406/2009/ES (rozhodnutí o „sdílení úsilí“) se stejnými povinnostmi členských států v oblasti monitorování a vykazování a úkoly Komise v oblasti řízení. Komisi bude při sledování pokroku členských států při plnění jejich povinností podle tohoto návrhu podporovat i nadále Evropská agentura pro životní prostředí.

1. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

1.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

Sledování pokroku a posouzení souladu bude záviset na stávajícím komplexním rámci pro monitorování, vykazování a ověřování, který je stanoven částečně v rozhodnutí o „sdílení úsilí“ a částečně v nařízení o mechanismu monitorování (nařízení (EU) č. 525/2013) a v jeho prováděcích předpisech. Spolehlivý cyklus vykazování a zajištění souladu stanovený v rozhodnutí o „sdílení úsilí“ bude v rámci návrhu zachován. Členské státy mají v období 2021–2030 i nadále povinnost dodržovat roční mezní hodnoty emisí a lineární trajektorii, ačkoli vlastní kontrola souladu se bude provádět jednou za pět let, a nikoli jednou ročně.

Aby bylo zajištěno, že posouzení souladu vychází z přesných údajů, bude Komise nadále přezkoumávat inventury emisí skleníkových plynů předložené členskými státy. Kontrolu transparentnosti, přesnosti, jednotnosti, srovnatelnosti a úplnosti poskytnutých informací bude nadále koordinovat Evropská agentura pro životní prostředí.

Budou zachovány stávající požadavky, podle nichž mají členské státy podávat každé dva roky zprávu o politikách a opatřeních provedených ke splnění jejich povinností a cílů podle tohoto návrhu a o jejich odhadech emisí.

1.2. Systém řízení a kontroly

1.2.1. Zjištěná rizika

Členské státy, které nevykazují nebo včas nevykazují své roční emise skleníkových plynů.

1.2.2. Informace o zavedeném systému vnitřní kontroly

Díky již existujícímu a osvědčenému systému, v jehož rámci členské státy podávají výroční zprávy o emisích skleníkových plynů a který je stanoven v nařízení o mechanismu monitorování, existují postupy, které zajišťují, aby byly zprávy o emisích doručeny včas a aby členskému státu, který své povinnosti v oblasti podávání zpráv neplní, bylo možno poskytnout pomoc.

1.2.3. Odhad nákladů a přínosů kontrol a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb

Riziko chyb se nepoužije.

1.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření.

Sledování pokroku členských států při plnění jejich závazků podle tohoto návrhu závisí na osvědčeném stávajícím systému kontroly kvality a ověřování jejich

výročních zpráv o emisích skleníkových plynů. To zajišťuje, aby případné nedostatky či nesrovnalosti ve vykázaných údajích o emisích byly za účelem kontroly souladu řešeny a opraveny včas.

2. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

2.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

- Stávající rozpočtové položky

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
		RP/NRP ²⁶	zemí ESVO ²⁷	kandidátských zemí ²⁸	třetích zemí	ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. b) finančního nařízení
2	34.02.01 ²⁹	RP	NE	NE	NE	NE
2	07.02.06 ³⁰	RP	ANO	ANO	ANO	NE
5	34,01 %	NRP	NE	NE	NE	NE

- Nové rozpočtové položky, jejichž vytvoření se požaduje: **nevztahuje se na tento návrh.**

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo [název.....]	RP/NRP	zemí ESVO	kandidátských zemí	třetích zemí	ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. b) finančního nařízení
	[XX.YY.YY.YY]		ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE

²⁶ RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.

²⁷ ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

²⁸ Kandidátské země a případně potenciální kandidátské země západního Balkánu.

²⁹ Snižování emisí skleníkových plynů (zmírňování změny klimatu).

³⁰ Dotace Evropské agentury pro životní prostředí.

2.2. Odhadovaný dopad na výdaje

]

2.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce	Číslo	Udržitelný růst: přírodní zdroje
-----------------------------------	-------	----------------------------------

GŘ: CLIMA			Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020				CELKEM
• Operační prostředky										
34 02 01	Závazky	(1)			0,900					0,900
	Platby	(2)			0,540	0,360				0,900
07 02 06	Závazky	(1a)			0,200	0,200				0,400
	Platby	(2a)			0,200	0,200				0,400
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy ³¹										
Číslo rozpočtové položky		(3)								
CELKEM prostředky pro GŘ CLIMA	Závazky	=1+1a +3			1,100	0,200				1,300
	Platby	=2+2a +3			0,740	0,560				1,300

³¹ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

• Operační prostředky CELKEM	Závazky	(4)			1,100	0,200				1,300
	Platby	(5)			0,740	0,560				1,300
• Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		(6)								
CELKEM prostředky na OKRUH 2 víceletého finančního rámce	Závazky	=4+ 6			1,100	0,200				1,300
	Platby	=5+ 6			0,740	0,560				1,300

Má-li návrh/podnět dopad na více okruhů:

• Operační prostředky CELKEM	Závazky	(4)								
	Platby	(5)								
• Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		(6)								
CELKEM prostředky z OKRUHU 1 až 4 víceletého finančního rámce (referenční částka)	Závazky	=4+ 6			1,100	0,200				1,300
	Platby	=5+ 6			0,740	0,560				1,300

Navrhovaná opatření budou provedena v rámci finančního krytí pro program LIFE a v menším rozsahu Evropskou agenturou pro životní prostředí, jak bylo dohodnuto ve víceletém finančním rámci na období 2014–2020.

Okruh víceletého finančního rámce	5	„Správní výdaje“
--	----------	------------------

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020				CELKEM
GŘ: CLIMA									
• Lidské zdroje		0,402	0,402	0,606	0,606				2,016
• Ostatní správní výdaje				0,015	0,015				0,030
GŘ CLIMA CELKEM	Prostředky	0,402	0,402	0,621	0,621				2,046

CELKEM prostředky na OKRUH 5 víceletého finančního rámce	(Závazky celkem = platby celkem)	0,402	0,402	0,621	0,621				2,046
---	-------------------------------------	-------	-------	-------	-------	--	--	--	-------

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020				CELKEM
CELKEM prostředky z OKRUHU 1 až 5 víceletého finančního rámce	Závazky	0,402	0,402	1,721	0,821				3,346
	Platby	0,402	0,402	1,361	1,181				3,346

2.2.2. Odhadovaný dopad na operační prostředky

☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků.

X Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

Prostředky na závazky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Uveďte cíle a výstupy			Rok 2017		Rok 2018		Rok 2019		Rok 2020								CELKEM	
	VÝSTUPY																	
	↓	Druh 32	Průmě rné náklad y	Počet	Nákla dy	Počet	Nákla dy	Počet	Nákla dy	Počet	Nákla dy	Počet	Nákla dy	Počet	Nákla dy	Počet	Nákla dy	Celko vý počet
SPECIFICKÝ CÍL č. 1																		
–Výstup	Smlouva o	0,900					1	0,900									1	0,900
–Výstup	Vývoj IT	0,200					1	0,200	1	0,200							2	0,400
–Výstup																		
Mezisoučet za specifický cíl č. 1							2	1,100	1	0,200							5	3,100
SPECIFICKÝ CÍL č. 2...																		
–Výstup																		
Mezisoučet za specifický cíl č. 2																		
NÁKLADY CELKEM							2	1,100	1	0,200							3	1,300

³²

Výstupy se rozumí produkty a služby, které mají být dodány (např.: počet financovaných studentských výměn, počet vybudovaných kilometrů silnic atd.).

2.2.3. Odhadovaný dopad na prostředky správní povahy

2.2.3.1. Shrnutí

☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.

X Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020				CELKEM
--	-------------	-------------	-------------	-------------	--	--	--	--------

OKRUH 5 víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje	0,402	0,402	0,606	0,606				2,016
Ostatní správní výdaje			0,015	0,015				0,030
Mezisoučet za OKRUH 5 víceletého finančního rámce	0,402	0,402	0,621	0,621				2,046

Mimo OKRUH 5³³ víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje								
Ostatní výdaje správní povahy								
Mezisoučet mimo OKRUH 5 víceletého finančního rámce								

CELKEM	0,402	0,402	0,621	0,621				2,046
---------------	-------	-------	-------	-------	--	--	--	-------

Potřebné prostředky na oblast lidských zdrojů a na ostatní výdaje správní povahy budou pokryty z prostředků GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

³³ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

2.2.3.2. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.

X Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

Odhad vyjádřete v přepočtu na plné pracovní úvazky

	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020				
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)								
34 01 01 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)	3	3	4	4				
XX 01 01 02 (při delegacích)								
XX 01 05 01 (v nepřímém výzkumu)								
10 01 05 01 (v přímém výzkumu)								
• Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky FTE)³⁴								
34 01 02 01 (SZ, VNO, ZAP z celkového rámce)			1	1				
XX 01 02 02 (SZ, MZ, VNO, ZAP a MOD při delegacích)								
XX 01 04 yy ³⁵	– v ústředí							
	– při delegacích							
XX 01 05 02 (SZ, VNO, ZAP v nepřímém výzkumu)								
10 01 05 02 (SZ, VNO, ZAP v přímém výzkumu)								
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)								
CELKEM	3	3	5	5				

34 je oblast politiky nebo dotčená hlava rozpočtu.

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	Jelikož návrh zachovává stávající rozhodnutí o „sdílení úsilí“, bude řízení i nadále zajišťovat současný tým pracovníků kategorie AD v GŘ CLIMA. Od roku 2019 bude zapotřebí dodatečný úředník kategorie AD pro poskytování zákaznické podpory zástupcům členských států a vypracování a správu té části stávajícího registru Unie, která se týká rozhodnutí o „sdílení úsilí“, složitého a kritického systému.
Externí zaměstnanci	Bude zapotřebí smluvní zaměstnanec (SZ), který pomůže ve fázi přechodu a překrývání mezi stávajícím a novým rozhodnutím o „sdílení úsilí“ v letech 2019–2020 a který bude nápomocen ve fázi zahájení nové iniciativy.

³⁴ SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

³⁵ Dílčí strop na externí zaměstnance financované z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

2.2.4. *Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem*

X Návrh/podnět je v souladu se stávajícím víceletým finančním rámcem.

☐ Návrh/podnět si vyžádá úpravu příslušného okruhu víceletého finančního rámce.

Upřesněte požadovanou úpravu, příslušné rozpočtové položky a odpovídající částky.

☐ Návrh//podnět vyžaduje použití nástroje pružnosti nebo změnu víceletého finančního rámce.

Upřesněte potřebu, příslušné okruhy a rozpočtové položky a odpovídající částky.

2.2.5. *Příspěvky třetích stran*

X Návrh/podnět nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.

Návrh/podnět počítá se spolufinancováním podle následujícího odhadu:

Prostředky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			Celkem
Upřesněte spolufinancující subjekt								
Spolufinancované prostředky CELKEM								

2.3. Odhadovaný dopad na příjmy

X Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.

☐ Návrh/podnět má tento finanční dopad:

- ☐ dopad na vlastní zdroje
- ☐ dopad na různé příjmy

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Příjmová položka:	rozpočtová	Prostředky dostupné v běžném rozpočtovém roce	Dopad návrhu/podnětu ³⁶					
			Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)	
Článek								

U účelově vázaných různých příjmů upřesněte dotčené výdajové rozpočtové položky.

Upřesněte způsob výpočtu dopadu na příjmy.

³⁶

Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 25 % nákladů na výběr.